

žalo.", čo tiež niečo hovorí o charaktere týchto prednášok.

Sara Parkin, environmentalistka z Veľkej Británie, na skromnom priebehu podala relatívne obsiahly úvod do zeleného myslenia. Predložila alternatívne koncepcie vývoja a načrtla cesty, ktorými by sa mohla spoločnosť uberať tak, aby sa predišlo hroziacemu ekologickému kolapsu. Základom jej "ekonomiky pre zaplnený svet" je zelený model ekonomickejho rozvoja, ktorý možno zaradiť medzi teórie nového smeru ekonomickejho myslenia, nazývaného aj "nová ekonómia". Zelený model ekonomickejho rozvoja je založený na minimalizovaní vstupu energie, maximálnom udržovaní všetkých vstupov v kolobehu nového a nového spracovania a na minimalizovaní výstupu, ktorý z kolobehu odchádza ako odpad. Model, ktorý je základom fungovania dnešných ekonomík, je postavený len na meraní jedinej článku reťazca - produktu. Ekonomika funguje lepšie, ak sa produkuje viac a horšie, ak sa produkuje menej. Zvýšenie výsledného produktu znamená vložiť viac energie a surovín pri vstupe a nevyhnutne získať viac odpadu a znečistenia pri výstupe.

Z hľadiska zmeny fungovania súčasnej ekonomiky považuje Sara Parkin za dôležité aj alternatívne meranie vývoja spoločnosti, použitie rôznych alternatívnych ukazovateľov, najmä takých, ktorími sa dá sledovať stav životného prostredia na lokálnej úrovni.

K medzníkom vývoja zeleného myslenia na Západe patria podľa nej také myšlienkové systémy, ako napr. * Herodotovo poňatie prirodzených systémov ako sebaregulujúcich systémov, * Huttonovo chápanie Zeme ako jedného makrokozmu, * prístup k prírode indiánskeho náčelníka Seattla, * Suessovo zavedenie a používanie pojmu biosféra, * Vernadského pohľad na život na planéte ako na jeden celok, riadený samotným životom, * Einsteinovo chápanie sveta ako jedného nedeliteľného celku, * Car-

sonovej vplyv chemikalií na životné prostredie, * Lovelockovu hypotézu Gaia, * Naessovu biocentrickú humanisticú filozofiu.

K zelenému mysleniu patrí podľa Sary Parkin aj Georgescu-Roeganova koncepcia entropie v ekonomickej teórii, identifikácia limitov rastu ľudskej aktivity v rámci konečného sveta, ktorú popísal Ehrlich a autori Rímskeho klubu, alebo nová ekonómia ekonómov združených okolo Hermana Dalyho.

Sara Parkin rozoberá aj príčiny vzostupu a pádu zelených hnutí a potrebu vypracovania zelenej stratégie pre zelenú politiku. Za základné zložky zelených hnutí považuje hnutia za životný štýl, nátlakové skupiny, individuálnych spriaznencov a zelené politické strany.

V druhej prednáške sa český sociológ a ekológ Jan Keller zaoberá negatívnymi dôsledkami pragmatickejho myslenia a konania na životné prostredie. Za obzvlášť nebezpečný preň považuje pragmatizmus v ekonomike. Vzťah ekonómov k ekológii ilustruje takto:

– O prírode uvažuje ekonóm ako o prírodných zdrojoch, podriaduje ich rovnakým kritériám ako ktorékolvek iné zdroje a orientuje sa teda podľa ich ceny.

– Vždy existuje problém voľby, nijaké ciele, teda ani ekologické, nie sú absolútne nadradené iným cieľom.

– Je pravda, že ekonomicke subjekty môžu podceňovať budúcnosť, resp. môžu nedostatočne predvídať budúce zmeny. Ekonómovia preto odporúčajú počkať si na budúce ceny.

– Ekonóm si nedokáže predstaviť dôvod oceňovania nevzácnego zdroja.

Podľa Kellera pragmatizmus celkom programovo z našich úvah vylučuje úvahu o dlhodobejších dôsledkoch nášho konania. Iba nám radí počkať si na tieto dôsledky, čo zatial, bohužiaľ, všetci robíme. Pragmatizmus nemôže inak, než sa snažiť neustále vyčísovať nevyčísliteľné. Pragmatizmus celkom bežne porovnáva neporovnatelné. Predovšetkým pri tom zamieňa dve celkom rozdielne formy bohatstva: bohatstvo prírodné a ľovekom umelo vytvorené.

V tretej prednáške sa Dieter a Johanna Bricke, aktivisti zelenej politiky v Nemecku, známi i na medzinárodnej úrovni, zaoberali historiou zelenej politiky a zelených hnutí, pričom obsiahli celú škálu praktickej zelenej politiky.

Posledný príspevok v zborníku patrí poprednej českej sociologičke Hane Librovej. Oboznamuje so závermi výskumov dobrovoľnej skromnosti. Dobrovoľnú skromnosť považuje za priaznivú zmenu v spôsobe života ľudí z hľadiska šetrného prístupu k životnému prostrediu. Výsledky svojich skúmaní, ktoré podrobnejšie prezentovala v knihe Pestří a zelení, poukazujú na málo známy, avšak závažný trend zmeny hodnotových orientácií.

Zborník prednášok Spoločnosť, ako keby na ľoveku záležalo, na pomerne malom priestore podáva základy zeleného myslenia a politiky v populárnej podobe, môže pomôcť pri profilácii a činnosti zelených strán a hnutí na Slovensku.

Ivan Klinec

Eurodiár

Nebýva zvykom recenzovať na stránkach tohto časopisu diáre a kalendáre. Ak v tomto prípade robíme výnimku, je to preto, že EURO-DIARY/EURO-AGENDA 1995, ktorý vydala Rada Európy k Európskemu roku ochrany prírody, je aktuálnym

vademékom či stručným "what is what" v európskej ochrane prírody.

Predhovor k tejto esteticky veľmi pôsobivej publikácii napísali tria vysokí funkcionári Rady Európy: Daniel Tarschys, Ferdinando Albanese a Jean-Pierre Ribaut, pričom najmä slová druhého z nich sú priam osobným vyznaním. Riaditeľ Odboru prostredia a miestných správ RE tu píše, že

preňho je popri mnohých iných výzvach Ľudstvu na prelome tisícročia absolútou prioritou ochrana biosféry pred degradáciou a nerovnováhou, ktorá ovplyvňuje jej funkcie. Politiku, ktorá ochranu prírody redukuje na vytváranie chránených území, možno porovnať so stavaním katedráľ v púšti. "Nesmieme zabúdať, že sме súčasťou prírody a z toho pre nás vyplýva zvláštne zodpovednosť."

Každá dvojstrana prináša popri kalendárových údajoch profil jednej z európskych krajín (chýbajú symbolicky iba Srbsko-Čierna Hora a Bosna-Hercegovina) vo vzťahu k fyzikogeografickým a ekosozologickým hodnotám, doplnený výstížnou farebnou fotografiou. Kedže počet týždňov v roku je ešte stále vyšší ako počet európskych štátov, v záverečnej časti diára sú prezentované dôležité medzinárodné dohody (10). Okrem toho sú vložené charakteristiky a vhodné tematické obrázky k aktivitám významných inštitúcií a organizácií v európskej ochrane prírody (UNEP, UNCSD, EU, UNESCO, FAO, GEF, IUCN, WWF, Greenpeace, Birdlife, EEB, CIC a FACE a i.).

Záver tvorí príloha znova prezentujúca všetky európske krajinu podielajúce sa na ENCY, teraz však v predpisanej štruktúre: údaje o národných organizáciách zodpovedných za ochranu prírody, národnom koordinátorovi strediska NATUROPA, predstavuje aj najvýznamnejšie legislatívne normy, existujúce "červené databázy", adresy najvýznamnejších mimovládnych ochranárskych organizácií (za SR sú uvedené 2, za ČR 1) a adresy redakcií významnejších periodík (SR 4, vrátane nášho časopisu, ČR 3).

Publikácia teda predstavuje víťazný zdroj prehľadných informácií z oblasti európskej ochrany prírody, navyše pôsobivo ilustrovaný. Napriek tomu, že ide o diár na rok 1995, učite i dlhé roky ostane v knižničiach svojich užívateľov.

Mikuláš J. Lisický

Pri príležitosti Európskeho roku ochrany prírody vydalo Ministerstvo dopravy, spojov a verejných prác dňa 28. 2. 1995 tri príležitostné poštové známky s vyobrazením chránených rastlín Slovenska (3. s. obálky).

Horcokvet Clusiov (2 Sk), najkrajší horcovitý druh rastie od pahorkovitého stupňa (Slovenský kras) až po najvyššie polohy v Belianskych Tatrách. Je to úplne chránený druh, na mnohých lokalitách už vzácný.

Poniklec slovenský (3 Sk) je západokarpatský endemit. Rastie na vápencových skalách v podhorských a horských oblastiach, patrí k úplne chráneným, veľmi ohrozeným druhom.

Rumenica turnianska (8 Sk) rastie v Slovenskom kraze v okolí obce Turnianske Podhradie (chránené náležisko). Patrí do kategórie endemických druhov úplne alebo takmer úplne viazaných na územie Slovenska, je zaradená do Červenej knihy IUCN.

Mince a známky k ENCY '95

Autorkou výtvarných návrhov známok je akad. maliarka Kamila Štanclová, rytiny vytvoril František Horniak a vytlačila ich Poštovní tiskárna cenin, a. s., Praha rotačnou oceľotlačou v kombinácii s hĺbkotlačou.

So sériou známok vyšli 2 obálky prvého dňa vydania spolu s pečiatkami. Rytiny FDC vytvoril Rudolf Cigánek, akad. mal.

Národná banka Slovenska vydáva v tomto roku už druhú mincu s prírodným motívom (prvú sme reprodukovali v čísle 2/1995), tento raz k Európskemu roku ochrany prírody. Pretože v čase uzávierky tohto čísla pamätná strieborná minca v nominálnej hodnote 200 Sk (hmotnosť 20 g, priemer 34 mm, 750 Ag/1000) ešte nebola vyrázená (mala by byť daná do obehu koncom júla), uverejňujeme jej sadrový návrh. Autorom výtvarného návrhu je Miroslav Ronai.

Marta Ciranová

